

186. Mélységből hozzád kiáltunk

Vad Péter Zsigmond

1. Mély - ség - ből hoz - zád ki - ál - tunk:
Nyisd meg a te fű - le - i - det,
Úr Is - ten, kö - nyö - rülj raj - tunk!
Hall - gasd meg kö - nyör - gé - sün - ket!

3
Mert ha te mind meg - í - té - led,
A - mit vé - tet - tünk el - le - ned,
Mind el - kár - ho - zunk e - lőt - ted.

2. Nagy a te irgalmasságod, A bűnt Te megbocsáthatod;
Nincs nekünk semmi érdemünk, Már semmi ártatlanságunk.
Nincs, ki kérkedjék előtted, Félünk mindnyájan Tégedet, És könyörgünk mi Tenéked.

3. Bízunk azért az Istenben, És nem a mi érdemünkben,
Nyugodjék Őbenne lelkünk, Ő légyen mi reménységünk;
Lám, nekünk nyilván ígéré, Hogy akar oltalmunk lenni, Azért higgyünk csak Őnéki.

4. Erősek legyünk hitünkben, Bízunk csak az Úr Istenben;
Ne essünk Benne kétségben, Ne szomorkodjunk lelkünkben.
Minden keresztyén hív légyen, Ki megújult Szentlélekben, És bízik csak az Istenben.

5. Ha minékünk sok bűnünk van, Istennek több kegyelme van,
Ő irgalmának nincs vége, Bár sok az emberek vétke.
Ő nekünk kegyes pásztorunk, Ki őriz minket pokoltól, És megment a kárhozattól.

